

ἔλαβε τὸ ἱερόν σχῆμα τοῦ Ἱερομονάχου· ἀλλὰ ὑψωθέντος τοῦ φίλου του Λουκάρως εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Διαταχθεὶς δὲ παρὰ τοῦ σου νὰ ὑπάγῃ εἰς Λονδίνον πρὸς ἀπόκτησιν τυπογραφίας, ἔφερον ταύτην κατὰ τὸ 1627 ἔτος καὶ ἐσύστησεν αὐτὴν ἐντὸς τοῦ Πατριαρχείου.

Καταστραφείσης ταύτης ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, μόλις ἠδυνήθη νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς. Μετὰ ταῦτα ὁ Νικόδημος ἀνηγορεύθη Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Παρθενίου; τοῦ συγκαταθέντος τὴν ἐν Ἰασιῶ Σύνοδον πρὸς ἔρευναν τῶν κατὰ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρως συκοφαντιῶν τῶν ἐχθρῶν του. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 50.

ΜΕΓΑΞΑΝ (Νεόφυτος). Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1770 ἔτος ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἐπαιδεύθη τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, λαβὼν τὸ ἱερόν σχῆμα τοῦ Ἱερομονάχου. Διακρινόμενος διὰ τῆς παιδείας του καὶ τῶν Χριστιανικῶν ἠθῶν του ἐχειροτονήθη Ἀρχιεπίσκοπος Ταλαντίου. Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ὀρθοδοξοῦ αὐτῆς Ἑκκλησίας, διοικουμένης ὑπὸ ἰδιαιτέρας Ἱερᾶς Συνόδου, ἔγινεν Ἅγιος Ἀθηνῶν, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἱεροῦ Τόμου κατὰ τὸ 1851 εἶναι διὰ βίου Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς

Συνόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ῥητὸς δὲ τῶν ὑπ' Ἀριθμὸν 459 καὶ 466 ἐκκλησιαστικῶν παρηλάτων του, ἐτύπωσαν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1846 ἔτος καὶ τὸ ἐφεξῆς σύγγραμμα Ἑερογραφικόν. ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ, ἐρανισθὲν καὶ συλλεχθὲν ἀπὸ διαφόρων Ἱερῶν βιβλίων, εἰς 8ον.

ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ (Παρθένιος), Τραπεζούντιος. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν τῆς 11' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 191 καὶ τὴν Σημείωσιν τοῦ αὐτοῦ Ἀριθμοῦ.

ΜΗΝΙΑΤΗΣ (Ἡλίας). Ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τῆς 12' ἑκατονταετηρίδος εἰς Λιζούριον, πόλιν τῆς Κεφαλληνίας. Ὁ δὲ πατὴρ του Φραγκίσκος, Πρεσβύτερος τῆς πολέως ταύτης, εὐρισκόμενος εἰς Βενετίαν κατὰ τὸ 1679 ἔτος διὰ ὑποθέσεις του, ἐπέτυχεν νὰ κατατάξῃ μεταξὺ τῶν ὑποτρόφων τοῦ Φλαγγινανοῦ φροντιστηρίου τὸν δεκαετῆ υἱὸν του Ἡλίαν, ὅστις ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε προθυμίαν εἰς τὰ γράμματα καὶ μεγάλα φυσικὰ πλεονεκτήματα. Ἐνταῦθα δὲ ἀνατρεφείς καὶ διδάχθεις ὁ Μηνιάτης ἔκαμε τοσαύτας προόδους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τε καὶ Λατινικὴν φιλολογίαν, ὥστε εἰς ἔλλειψιν τοῦ Διδασκάλου, ἢ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἑνετικῆς Ἐπιτροπῆ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἰκανότητά του, παρέβλεψε τὴν νεαρὰν ἡλικίαν του καὶ